

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

มนุษย์กับพื้นที่ของสังคมเมือง

Human's space and urban society

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา ๒๕๖๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด) กรรมการ (ศาสตราจารย์เชชา วราชน)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์) กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์กันจนา คำโสภี) กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ ทชาชีวะ) กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน) กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ
(อาจารย์ศรินทร์ย์ ศิริเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	มนุษย์กับพื้นที่ของสังคมเมือง
	Human's space and urban society
ชื่อ	นาย ชีรวัฒน์ เมษะสิทธิวิทย์
	Mr.Theerawat Maysasitthivit
รหัสนักศึกษา	46020289
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2549
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์คมสัน หนูเขียว

บทคัดย่อ

โครงการศิลปนิพนธ์ชื่อ “มนุษย์กับพื้นที่ของสังคมเมือง” เป็นเรื่องราวจากประสบการณ์ของข้าพเจ้า เนื่องจากข้าพเจ้าต้องเดินทาง ไปมาระหว่างเมืองหลวงกับต่างจังหวัด ข้าพเจ้าได้ผ่านที่ต่างๆในเมืองหลวงซึ่งมีประชากรที่หนาแน่นมีผลทำให้เกิดสภาวะบางอย่างขึ้น เป็นสภาวะที่เหมือนกำลังถูกบีบจากสิ่งแวดล้อมรอบกาย สิ่งนี้เองทำให้ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงปัญหาที่กำลังจะเกิดต่อไปในอนาคต ข้าพเจ้าจึงต้องการให้มนุษย์ทุกคนเห็นถึงความสำคัญของการใช้ชีวิต จึงได้สร้างสรรค์เป็นงานศิลปะในรูปแบบวิดีโอ อาร์ตที่ผู้ชมสามารถรู้สึกและเข้าถึงได้ง่าย ข้าพเจ้าต้องการสร้างสภาวะที่ข้าพเจ้าได้เจอนั้นขึ้นมา โดยใช้ภาพและเสียงที่เหนือจริงประกอบกับการจัดวางที่ให้ผู้ชมเข้าไปมีส่วนร่วมเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของงาน

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงคุณ บิดา มารดา ด้วยความเคารพอย่างสูง ซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิดเลี้ยงดู และสนับสนุนด้านการศึกษาตลอดมา อีกทั้งยังคอยเป็นกำลังใจ และให้คำปรึกษาต่างๆ ของขอบคุณ อาจารย์คมสัน หนูเขียว ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำในการดำเนินการสร้างสรรค์ ศิลปนิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วง ตลอดจนคุณจารย์ภาควิชาวิจิตรศิลป์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้ ชี้แนะแนวทางในสิ่งที่ตั้งมทั้งด้านการศึกษา และมอบความคิดที่กว้างไกล ทางศิลปะและเป็นแรงผลักดันในการศึกษาศิลปะของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกถึงความเป็นพี่เป็นน้อง อย่างแท้จริง ขอขอบคุณเพื่อน พี่ น้องที่ภาควิชาวิจิตรศิลป์ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือทั้งทางกำลังใจ และกำลังกาย อย่างจริงใจ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาวิจิตรศิลป์ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและให้ คำปรึกษาต่างๆแก่ข้าพเจ้าเป็นอย่างดี ขอขอบคุณอุปสรรคทุกสิ่งทุกอย่างที่ข้าพเจ้าได้ผ่านมาและเรียนรู้ ะไรมากมาย ซึ่งล้วนเป็นสิ่งที่มีความหมาย สุดท้ายนี้ขอขอบคุณสถานศึกษาที่ๆซึ่งเป็นที่ๆ ข้าพเจ้ารักและผูกพันและจะยังคงตรึงอยู่ในหัวใจของข้าพเจ้าตลอดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบผลงาน	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
อิทธิพลที่ได้รับ	6
แนวความคิด	13
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	14
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	16
กระบวนการสร้างงาน	19
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	20
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	20
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	26
บทที่ 5 บทสรุป	27
บรรณานุกรม	28
ภาพผลงานศิลปะ	29
ประวัติผู้เขียน	37

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบอธิษฐานที่ได้รับจากศิลปิน	6
ภาพประกอบผลงานภาพร่างศิลปะ	16
ภาพประกอบการวิเคราะห์ผลงาน	20
ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่1	30
ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่2	31
ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่3	32
ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่4	33
ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่5	34
ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่6	35
ภาพผลงานการจัดวางทั้งหมด	36

บทที่ 1

บทนำ

ธรรมชาติล้วนมีความสมดุลในตัวของมัน เปรียบเช่นเดียวกับมนุษย์ที่ต้องการความสมดุลเช่นกัน โดยเฉพาะปัจจัยต่างๆที่สำคัญ มนุษย์ต้องอาศัยปัจจัยเหล่านั้นอย่างสมดุล พื้นที่ที่เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญของมนุษย์ เป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องใช้ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย มนุษย์จึงจำเป็นต้องมีพื้นที่เพื่อการดำรงชีวิต ซึ่งความเป็นพื้นที่นี้จะมีผลกระทบต่อมนุษย์โดยตรงไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ๆมีอยู่จริงหรือเสมือนอยู่ในอุดมคติก็ตาม โดยพื้นที่ๆมนุษย์ต้องการนั้นต้องเป็นพื้นที่ๆเป็นปัจเจก เมื่อเกิดการรุกร้าไปในพื้นที่นั้นๆก็จะเกิดผลกระทบต่อความรู้สึก โดยความรู้สึกนั้นจะแตกต่างกันไปตามแต่ผู้รุกร้า การใช้ชีวิตในสังคมจึงจำเป็นต้องมีพื้นที่ๆสร้างความสมดุลให้กับตัวมนุษย์เอง

ข้าพเจ้าได้ประสบกับปัญหาพื้นที่ของสังคมเมือง ซึ่งมีปัจจัยต่างๆที่ล้วนเข้ามาทำลายความสมดุลของข้าพเจ้าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งในทางรูปธรรมหรือนามธรรม สังคมเมืองนั้นเป็นสังคมที่ต้องแข่งขัน และมีผู้คนมากมายที่ต่างเข้ามาทำมาหากิน จึงทำให้เกิดปัญหาพื้นที่ขึ้น อีกทั้งอัตราการเพิ่มของจำนวนประชากรนั้น ยังมีอัตราสูงขึ้นทุกๆปี ปัญหานี้จึงมีความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตของมนุษย์ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะความเคยชิน หรือการที่มนุษย์ได้ปล่อยตัวเองให้ไหลไปตามกระแสสังคม โดยไม่รู้สึกรู้สีกว่า สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลโดยตรงต่อรูปแบบการดำรงชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน

ความสำคัญของโครงการ

สำหรับโครงการศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้า มีความต้องการที่จะแสดงสถานะของการถูกจำกัดทางพื้นที่ โดยการใช้สัญลักษณ์บางอย่างที่บ่งบอกถึงความอัดอัด เพื่อต้องการให้ผู้ชมงานเกิดความรู้สึกร่วมกับงาน และมีความตระหนักถึงการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่ามากขึ้นกว่าเดิม

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเป็นการสร้างแนวทางการสร้างสรรค์งานศิลปะรูปแบบ video installation ทั้งในด้านเทคนิค และรูปแบบการนำเสนอ
2. กระตุ้นให้ก่อเกิดจิตใต้สำนึก และเล็งเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม เพื่อพัฒนารูปแบบการใช้ชีวิตให้มีคุณค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

ข้าพเจ้าเลือกเอารูปแบบการแสดงออกของสภาวะต่างๆ มาใช้ในการเสนอแนวความคิดผ่านทางสัญลักษณ์ต่างๆ ที่บ่งบอกถึงความเป็นมนุษย์ โดยได้สร้างงานที่มีลักษณะแสดงถึงภาวะของความอึดอัดต่างๆ ซึ่งผ่านมาทางอวัยวะ และท่าทางต่างๆ ของมนุษย์ในแนวแบบเหนือจริง โดยมีจุดประสงค์เพื่อต้องการสร้างความรู้สึกลงของสภาวะนั้นๆ ให้ชัดเจนขึ้น โดยให้ผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้ชมอย่างตรงไปตรงมา นำเสนอผ่านศิลปะในรูปแบบของ มิเคิล อาร์ท

1.ด้านเนื้อหา

สะท้อนให้เห็นถึงสภาวะความแออัดของสังคมเมือง ซึ่งมีผลต่อรูปแบบการดำรงชีวิตโดยตรงต่อมนุษย์

2.ด้านรูปแบบ

ข้าพเจ้าได้ใช้รูปแบบ video installation โดยงานส่วนที่เป็น video จะถูกจัดวางในแบบต่างๆ ให้เหมาะสมกับตัววัตถุที่ได้ออกแบบมาเพื่อรองรับกับเนื้อหาให้เหมาะสม

3.เทคนิคและวัสดุในการสร้างสรรค์

เทคนิคที่นำมาใช้ส่วนใหญ่จะปรากฏออกมากับตัว video ซึ่งเป็นการใช้เทคนิคทางการตัดต่อ โดยใช้ภาพอวัยวะของมนุษย์นำมาสร้างให้เกิดความแปลกใหม่และน่าสนใจ ประกอบกับเทคนิคการทำภาพเคลื่อนไหวที่มีความ ช้า-เร็ว ไปจากธรรมชาติเดิมของมนุษย์ ทำให้ภาพที่ออกมามีความเหนือจริง และแสดงออกถึงสภาวะบางอย่าง นอกจากนั้นเสียงยังเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างความรู้สึกได้ดี ข้าพเจ้าได้ใช้เสียงของลมหายใจ ซึ่งบ่งบอกในเรื่องของการมีชีวิตอยู่ โดยเสียงหายใจนั้นสามารถบ่งบอกถึงสภาวะของมนุษย์ได้

ส่วนในตัววัสดุข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่โดยคำนึงถึงความงาม และรูปลักษณะที่เข้ากับตัวผลงาน เพื่อสร้างความรู้สึกลงและมิติในการมองใหม่ๆ ได้มากขึ้น บางชิ้นได้นำวัสดุสำเร็จเข้ามาใช้ โดยการนำลำโพงจำนวนมากมาจัดวาง เพื่อให้รู้สึกถึงภาวะของเสียงที่ต้องการให้ผู้ชมมีสภาวะร่วมได้มากที่สุด

4.จำนวนผลงาน

ในงานชุดนี้ประกอบไปด้วย ส่วนที่เป็น video ซึ่งแสดงเป็นภาพของสภาวะต่างๆ และวัตถุทางศิลปะที่สอดคล้องกับตัว video ในแต่ละชิ้น โดยมีจำนวนและขนาดดังต่อไปนี้

4.1 ส่วนของวัตถุศิลปะ ขนาด150x150x111ซม. จำนวน 1 ชิ้น ถ้าโพงขนาดต่างๆ 40 ตัว เฟรมขนาด 2x3 ม. จำนวน 2 ชิ้น

4.2ส่วนของวีดีโอ อาร์ตจำนวน 6 ชิ้น

4.2.1 DV.PAL loop technic จำนวน 3 ชิ้น

4.2.2 DV.PAL, black & white, sound, 10.50 mins

4.2.3 DV.PAL, black & white, sound, 10.08 mins

4.2.4 DV.PAL, black & white, sound, 14.47 mins

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

สังคมมนุษย์ในปัจจุบัน ต่างต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ ทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น สิ่งต่างๆ ที่ซึ่งจะเข้ามาทำลายความสมดุลบางอย่างทั้งในทางตรง และทางอ้อม มนุษย์เข้าใจถึงปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ก็ต้องเผชิญกับมันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อาจเป็นเพราะต้องดำรงชีวิตเพื่อให้มีชีวิตรอดในสังคมปัจจุบัน การเผชิญหน้าจึงเป็นสิ่งที่ดีที่สุดใน

สถิติการ เกิด - ตาย						
ปี (พ.ศ.)	การเกิด			การตาย		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
2536	503551	480413	983964	165293	112206	277499
2537	497817	472943	970760	147245	96816	244061
2538	474986	453970	928956	180637	117831	298468
2539	504739	478656	983395	190875	124592	315467
2540	451868	428160	880028	167787	111303	279090
2541	442434	419826	862260	203634	140576	344210
2542	398560	375789	774349	184579	130971	315550
2543	403151	382867	786018	187707	136139	323846
2544	394245	371862	766107	185656	137452	323108
2545	397158	374629	771787	187147	139436	326583
2546	400628	377817	778445	192118	142607	334725
2547	422756	399819	822575	206890	156757	363647
2548	416193	393581	809774	227624	171707	399331

ข้าพเจ้าได้ประสบกับปัญหานี้ เนื่องจากข้าพเจ้าเป็นเด็กในเขตปริมณฑล ซึ่งต้องเดินทางศึกษาต่อในเมืองหลวง จึงทำให้เกิดความรู้สึกบางอย่างต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปจากบ้านมาในเมือง แต่ความรู้สึกนี้ก็กลับเป็นความรู้สึกในเชิงลบ ข้าพเจ้าเหมือนกับถูกสังคมเมืองบีบคั้น พื้นที่รอบกายจนถึงพื้นที่ๆ มองจากสายตาดูแคบลง ผู้คนมากมายต่างเข้ามาแทนพื้นที่ว่างเหล่านั้น ซึ่งมีผลต่อความรู้สึกทั้งร่างกาย และจิตใจ

ข้าพเจ้าได้ศึกษาสถิติของจำนวนประชากร ซึ่งพบว่าสถิติการเกิดมีมากกว่าการตายเฉลี่ย ประมาณสองเท่าในทุกๆปี แสดงให้เห็นถึงจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แม้อัตราการเกิดในปี ต่อๆมาจะลดลง และอัตราการตายเพิ่มขึ้น แต่ค่าเฉลี่ยของการเกิดก็มีมากกว่าการตาย

จำนวนประชากรประจำปี			
ปี(พ.ศ.)	ชาย	หญิง	รวม
2542	30650172	31011529	61661701
2543	30735016	31153730	61878746
2544	30913485	31395402	62308887
2545	31139647	31660225	62799872
2546	31255350	31824415	63079765
2547	30616790	31356831	61973621
2548	30818629	31599425	62418054

จากตารางสถิตินี้จะเห็นปริมาณการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร ซึ่งอาจจะลดลงในบางปี แต่ยังมีอัตราที่คงที่และแนวโน้มที่สูงขึ้น ซึ่งประชากรส่วนใหญ่ต่างได้เดินทางมาใช้ชีวิตอยู่ใน เมืองหลวงเป็นจำนวนมาก ทำให้การกระจายความหนาแน่นแต่ละพื้นที่ไม่เท่ากัน ซึ่งตามเมืองหลวง ต่างๆจะมีความหนาแน่นของประชากรมากเป็นพิเศษ

จากการศึกษาจำนวนประชากรผนวกกับประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้พบเจอ ทำให้ข้าพเจ้าได้ เห็นถึงความสำคัญของพื้นที่ และต้องการให้ประชาชนได้เข้าใจและรู้สึกถึงปัญหาเหล่านี้ให้ มากยิ่งขึ้น เพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีต่อไปในอนาคต

อิทธิพลที่ได้รับ

บิล วิโอลา (Bill viola 1951)

ศิลปินวิดีโอที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ผู้ซึ่งมีแนวคิดในการทำงานเกี่ยวกับความจริงของมนุษย์ การเกิด แก่ เจ็บ ตาย งานของบิลจะนำเสนอในรูปแบบของวิดีโออาร์ต และการจัดวาง ซึ่งมีความแปลกใหม่ในมุมมอง และเสียง บิลจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยSyracuse ในปี1973 ระหว่างนั้นบิลได้อาศัยที่เมืองFlorence ประเทศ Italy เป็นเวลา 18เดือน เป็นหนึ่งในผู้บุกเบิกวิดีโออาร์ตในยุโรป และได้เดินทางไปทั่วเพื่อศึกษาศิลปะที่เกาะ โซ โลมอนา จาวา บาห์ลี และญี่ปุ่น ในปี 1977 บิลถูกเชิญไปแสดงงานที่ Trobe University (Melbourne, Australia) โดย Kira Perov และได้ร่วมงานในปีถัดมาใน Newyork ที่ซึ่งบิลได้แต่งงานและเริ่มชีวิตการทำงานควบคู่ไปกับการเดินทาง บิลแสดงงานวิดีโอและการจัดวาง 3 ชั้นในNewyorkที่ The Museum of Modern Art ในปี 1987 และการทัวร์แสดงงานครั้งใหญ่ครั้งแรกที่ยุโรปในปี 1992 บิลได้แสดงงานต่าง ๆ มากมายและได้รับการยอมรับเป็นอย่างมาก เขาเดินทางแสดงงานมาแล้วทุกทวีปทั่วโลก

งานของบิลนั้น ส่วนใหญ่จะนำเทคโนโลยีทางความเร็วช้าเข้ามาใช้ ซึ่งทำให้เห็นมุมมองบางอย่างที่ตาธรรมดามนุษย์ไม่สามารถเห็นได้ บิลได้นำหลักปรัชญาเข้ามาใช้ในตัวเอง โดยพูดถึงเรื่องชีวิต และจิตวิญญาณ ของมนุษย์

Bill Viola

Surrender, 2001

Video Installation

Color video diptych on two plasma displays mounted on wall

Photo: Kira Perov

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรเบิร์ต ลองโก (Robert longo , 1953)

ศิลปินนามโรเบิร์ต ลอง โก เกิดที่ Brooklyn, New York ลองโกเป็นนักสร้างสรรค์ด้วยในเรื่องของความบันเทิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือ รวมถึงการ์ตูน เขาจบการศึกษาจาก State University College in Buffalo, New York

ในการทำงานของลอง โคนั้นเกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มกับเพื่อนๆ โดยโครงการแรกของลองโกคือการวาดรูปร่างคนด้วยแกรไฟต์และชอล์ค เขาเริ่มเปลี่ยนแปลงการวาดภาพร่างคนโดยตัดทอนจนเหลือแค่หัวไหล่ และรองเท้าสีดำ และเริ่มทำงานเกี่ยวกับรูปถ่าย สุดท้ายจบด้วยการวาดเส้นที่มืองค์ประกอบของกางเกงขายาวสีดำ

งานของลองโกแสดงให้เห็นถึงสภาวะการถูก บั่น อด ของบางสิ่งจากสภาพแวดล้อม โดยสื่อออกมาเป็นท่าทางที่ผิดแปลกไปจากธรรมชาติ คนของลอง โคนั้น จะสวมใส่ชุดที่แสดงให้เห็นถึงความ เป็นสังคมเมือง ซึ่งท่าทางต่างๆ นั้นบิดเบี้ยว ไปเอง โดยไม่มีสิ่งใดมากระทำ เหมือนกับว่ามนุษย์เมืองนั้น ได้ถูกกระทำ โดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว แสดงให้เห็นถึงกระแสของสังคมที่ทำให้มนุษย์เกิดความเคยชิน และแทบจะมองไม่เห็นถึงผลกระทบบางอย่างที่เกิดขึ้น

Title Men Trapped in Ice
Work Date 1978
Medium charcoal and graphite on paper, three panels
Size h: 60 x w: 40 in / h: 152.4 x w: 101.6 cm

Title Men Trapped in Ice
Work Date 1980
Medium charcoal and graphite on paper, three panels
Size h: 60 x w: 40 in / h: 152.4 x w: 101.6 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Title** Untitled (White Riot Series)
- Work Date** 1982
- Medium** charcoal, graphite, and ink on paper
- Size** h: 96 x w: 120 in / h: 243.84 x w: 304.8 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มินิมอล อาร์ต

เมื่อไม่นานมานี้มีการเขียนเกี่ยวกับศิลปะแนวมินิมอล (minimal art) เป็นจำนวนมาก แต่ฉันยังไม่พบใครสักคนที่ยอมรับว่าทำงานในลักษณะนี้เลย ยังมีรูปแบบของศิลปะแนวอื่นๆอีกในเวลานี้ ซึ่งถูกเรียกว่าแนวโครงสร้างปฐม (primary structures) แนวการลดทอน (reductive) แนวคัดทอน (rejective) แนวศิลปะที่ไม่เน้นการแสดงอารมณ์ (cool) และแนวมินิอาร์ต (mini-art) ไม่มีศิลปินคนใดที่ฉันรู้จักยอมรับว่าสร้างงานศิลปะประเภทที่กล่าวถึงนี้เลย ดังนั้นฉันจึงสรุปว่า คำเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของภาษาลับที่นักวิจารณ์ศิลปะทั้งหลายใช้กัน เมื่อทำการติดต่อกับคนอื่นๆผ่านสื่อวารสารศิลปะ

ศิลปะมินิอาร์ต (mini-art) เป็นสิ่งที่ดี เพราะมันชวนให้นึกถึงพวกกระโปรงสั้น (mini-skirts) และผู้หญิงขวยหัวทั้งหลาย มันคงหมายถึงงานศิลปะที่มีขนาดเล็กมาก นี่คือนักคิดที่ตีความบางทีการแสดงศิลปะแนวมินิอาร์ต (mini-art) สามารถจะส่งไปแสดงทั่วประเทศได้ในกล่องไม้ขีดหรือบางทีศิลปินที่ทำงานเกี่ยวกับศิลปะแนวมินิอาร์ต (mini-art) นี้ อาจเป็นคนตัวเล็กมาก บางทีอาจมีความสูงน้อยกว่าห้าฟุต ถ้าเช่นนั้น ในโรงเรียนประถมทั้งหลายก็น่าจะมีงานศิลปะอย่างนี้อยู่มากมาย (โรงเรียนประถม-โครงสร้างปฐม/primary school primary structures)

ถ้าศิลปินเดินตามความคิดของเขาและทำให้มันเป็นรูปทรงที่ปรากฏชัดเจนขึ้น เมื่อนั้นขั้นตอนทั้งหมดของกระบวนการก็จะมีผลสำคัญ ตัวความคิดเองนั้นถึงแม้จะไม่ถูกสร้างออกมาให้เห็น มันก็เป็นการทำงานศิลปะพอๆกับการทำผลงานอื่นที่สร้างสำเร็จแล้ว ขั้นตอนต่างๆที่แทรกอยู่ทั้งหมด เช่น การขีดเขียน การร่างภาพ การวาดเส้น ผลงานที่ล้มเหลว แบบจำลอง การศึกษาด้านต่างๆ ความคิดต่างๆ บทสนทนาหาข้อคิดเห็นล้วนเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการทางความคิดของศิลปิน บางครั้งก็เป็นสิ่งที่น่าสนใจมากกว่าผลงานที่เสร็จแล้วด้วยซ้ำ

เป็นเรื่องยากที่จะตัดสินใจว่า ของชิ้นหนึ่งควรจะมีความใหญ่สักเท่าใด ถ้าความคิดนั้นเรียกร้องว่ามันต้องเป็นสามมิติ ก็ดูเหมือนกับว่าจะเป็นไปได้หลายขนาด แล้วก็จะมีความเกิดขึ้นว่าขนาดใดจะดีที่สุด ถ้าสิ่งของมันถูกทำให้ใหญ่โตมโหฬาร หากเป็นเช่นนั้น ขนาดเพียงอย่างเดียวจะจูงใจผู้ชม และอาจจะทำให้ความคิดนั้นสูญสิ้นไปหมด และเช่นเดียวกัน ถ้าขนาดเล็กเกินไป มันอาจจะกลายเป็นสิ่งที่ไม่ส่งผลใดเลย ความสูงของผู้ชมและขนาดของพื้นที่ว่างที่จะติดตั้งผลงานก็เช่นเดียวกันกับความต้องการของศิลปินที่จะวางตำแหน่งของงานให้สูงกว่าหรือต่ำกว่าระดับสายตาของผู้ชมที่อาจเป็นสิ่งกำหนดตัวงาน ในเรื่องนี้ ฉันคิดว่าชิ้นงานควรจะมีความใหญ่เพียงพอที่จะสามารถให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่ผู้ชมในการทำความเข้าใจ และชิ้นงานนั้นก็ควรจะติดตั้งในลักษณะที่

จะเอื้อให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจต่องานได้ง่าย (ยกเว้นแต่ว่าความคิดนั้นเป็นเรื่องของการกีดกันและต้องการความยุ่งยากในการมองหรือการเข้าถึงได้)

เราอาจเปรียบเทียบที่ว่าง (space) เป็นพื้นที่ที่เหลี่ยมลูกบาศก์ซึ่งถูกครอบครองอยู่โดยปริมาตรแบบสามมิติ ปริมาตรใดๆก็ตามที่ครอบพื้นที่ว่างนั้นอยู่ คืออากาศซึ่งมองไม่เห็น มันคือระยะห่างระหว่างสิ่งต่างๆที่เราสามารถจะวัดได้ ระยะห่างและการวัดเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการทำงานศิลปะ ถ้าระยะทางที่แน่นอนเป็นสิ่งสำคัญในงานชิ้นหนึ่ง มันก็จะแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในงานชิ้นนั้น ถ้าพื้นที่ว่างไม่มีความสำคัญที่สุดเมื่อเทียบกับเรื่องอื่นแล้ว เราก็อาจจัดระเบียบและทำให้พื้นที่ว่างนั้นเท่ากันได้ (โดยวางสิ่งของในระยะห่างที่เท่ากัน) เพื่อที่จะลดความสนใจของช่องว่างนั้นลง พื้นที่ว่างที่ถูกจัดระเบียบนี้อาจจะคล้ายกับมาตรของเวลา ซึ่งเหมือนกับจังหวะหรือชีพจรที่มีความสม่ำเสมอ เมื่อมีการรักษาระยะห่างอย่างสม่ำเสมอ อะไรก็ตามที่ไม่เป็นไปตามกฎก็มีความสำคัญมากขึ้น

สถาปัตยกรรมและศิลปะที่เป็นสามมิติมีธรรมชาติที่ตรงกันข้ามอย่างแท้จริง ผู้สร้างรูปทรงเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการสร้างพื้นที่ซึ่งมีหน้าที่เฉพาะเจาะจงขึ้น สถาปัตยกรรมหนึ่งไม่ว่าจะเป็นผลงานศิลปะหรือไม่ก็ตามก็จำเป็นต้องคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย ไม่เช่นนั้นมันก็จะล้มเหลวโดยสิ้นเชิง ศิลปะไม่คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย เมื่อศิลปะแบบสามมิติเริ่มที่จะนำคุณลักษณะเด่นบางประการของสถาปัตยกรรมมาใช้ อาทิ การสร้างพื้นที่ใช้สอยมันก็ทำให้หน้าที่ในฐานะงานศิลปะนั้นด้อยลงไป เมื่อชิ้นงานมีขนาดใหญ่จนชมผู้ชมให้รู้สึกได้ว่าตัวเล็กลง การสร้างความเด่นเช่นนี้เน้นถึงพลังทางกายภาพและทางอารมณ์ของรูปทรง โดยขอมสูญเสียความคิดของตัวงานไป

วัสดุใหม่ๆก็เป็นส่วนหนึ่งที่ได้สร้างความเสียหายในศิลปะร่วมสมัย ศิลปินบางคนเกิดสับสนระหว่างวัสดุใหม่ๆกับความคิดใหม่ๆ ไม่มีอะไรที่จะเลวร้ายไปกว่าการได้ชมงานศิลปะที่เกลือกกลั้วอยู่กับสิ่งของก้ำมละที่เอาไว้มัดแฉ่งแบบฟูฟ่า วัสดุเหล่านี้ดึงดูดใจศิลปินจำนวนมากที่ไม่มีความเข้มแข็งทางจิตใจพอที่จะทำให้พวกเขาใช้วัสดุเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสม จะต้องเป็นศิลปินที่เชี่ยวชาญจึงจะสามารถใช้วัสดุใหม่ๆในการสร้างสิ่งเหล่านั้นให้กลายเป็นงานศิลปะขึ้นมาได้ ในความคิดของฉันสิ่งที่อันตรายอย่างมากก็คือ การทำให้คุณลักษณะทางกายภาพของวัสดุเหล่านี้มีความสำคัญมากขึ้น จนกระทั่งมันกลายมาเป็นความคิดหลักของตัวงาน (ซึ่งเป็นศิลปะแนวเอ็กซ์เพรสชันนิสม์อีกแบบหนึ่ง)

ศิลปะแบบสามมิติไม่ว่าจะแนวใดก็ตาม จะต้องมียุทธศาสตร์หนึ่งทางด้านกายภาพ ซึ่งคุณลักษณะทางกายภาพในตัวมันเองนี้ เป็นเนื้อหาที่สามารถกระตุ้นความรู้สึกทางอารมณ์ ศิลปะแนวคอนเซ็ปท์ซวลถูกสร้างขึ้นเพื่อให้ประสานเข้ากับจิตใจของผู้ชมมากกว่าจะให้สัมผัสทางตาหรือกระตุ้นอารมณ์ของผู้ชม คุณลักษณะทางกายภาพของวัตถุสามมิติจะกลายเป็นสิ่งขัดแย้งกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดมุ่งหมายที่ไม่มุ่งกระตุ้นทางอารมณ์ สี ลักษณะของพื้นผิว และรูปร่างเป็นสิ่งที่เน้นเพียงกายภาพของผลงานเท่านั้น อะไรก็ตามที่เรียกร้องความสนใจและทำให้ผู้ชมหันมาสนใจในคุณลักษณะทางกายภาพได้ ก็คือเครื่องมือในการแสดงออกทางอารมณ์ที่เป็นอุปสรรคขวางกั้นเราในการทำความเข้าใจต่อความคิด ศิลปินแนวคอนเซ็ปท์ชาวตะวันตกต้องการที่จะพัฒนาการใช้วัสดุให้ดีขึ้นเท่าที่จะเป็นไปได้ หรือต้องการจะใช้มันในทางที่มีความย้อนแย้งในตัวเอง (เพื่อที่จะเปลี่ยนมันไปสู่ความคิด) ศิลปะในแนวทางนี้จึงควรที่จะแสดงออกด้วยสื่อวิธีการที่ประหลาดมากที่สุด ความคิดใดๆก็ตามที่ควรที่จะแสดงออกด้วยงานสองมิติ ก็ไม่ควรที่จะต้องทำให้เป็นสามมิติ ความคิดต่างๆอาจจะถูกแสดงออกด้วยจำนวนตัวเลข ภาพถ่าย หรือคำ หรือทางใดก็ได้ที่ศิลปินเลือกแล้วว่ารูปทรงจะไม่ใช้สื่อที่มีความสำคัญ

เขียนโดย โชล เถวิทย์

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

รูปแบบของงานข้าพเจ้าจะมีการผสมผสานระหว่างการจัดวาง (installation) และวิดีโออาร์ตซึ่งข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมาจากBill Viola และRobert Longo โดยข้าพเจ้าได้นำเทคนิคการทำภาพเคลื่อนไหวของ Bill Viola ซึ่งเป็นเทคนิคที่น่าสนใจ ซึ่ง ได้ใช้เรื่องความเร็ว-ช้าเข้ามา ทำให้ผู้ชมได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่เคยได้รับ ส่วนล่องโกลั้น ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจอย่างมาจากงานวาดลายเส้นของเขา ซึ่งเป็นภาพของคนเมืองที่ถูกบีบอัดจากสังคมจนทำให้มีรูปร่างที่แปลก ไม่เหมือนมนุษย์ธรรมดาทั่วไป

แนวความคิด

ข้าพเจ้ามีแนวความคิดมาจากการที่ข้าพเจ้าได้เดินทางไปกลับระหว่างเมืองหลวงและต่างจังหวัดอยู่เป็นประจำ เพื่อมาศึกษาต่อ ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความต่างระหว่างจำนวนคนในเมืองกับคนต่างจังหวัด สิ่งนี้เองทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความอึดอัดของสภาวะการแข่งขันที่เกิดขึ้น และสิ่งนี้เองทำให้ข้าพเจ้าเกิดความคิดสร้างสรรค์งานในรูปแบบที่ผู้ชมได้รู้สึกร่วม โดยข้าพเจ้าได้ใช้วิดีโอ อาร์ตมาเป็นสื่อที่จะทำให้ท่านผู้ชมเข้าใจถึงปัญหาและมีการดำเนินชีวิตที่ดีขึ้น

บทที่ 3

วิธิดำเนินการสร้างสรรค์

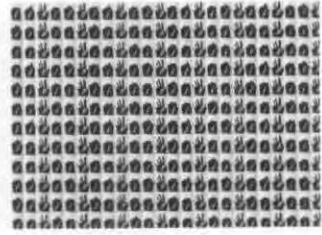
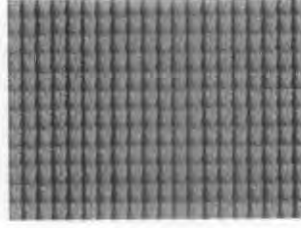
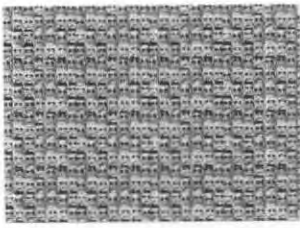
ข้าพเจ้าได้ทำผลงานชุดนี้ผ่านทาง วิดีโอ อาร์ต ซึ่งเป็นผลงานที่ทำต่อเนื่องมาจากภาคเรียนแรก ข้าพเจ้าได้นำความรู้สึกที่ข้าพเจ้าประสบกับตัวเอง โดยนำความรู้สึกนั้นสร้างสรรค์เป็นงานที่ต้องการให้ผู้ชมรับรู้สึกตามได้ด้วย ในส่วนนี้เองทำให้ข้าพเจ้าต้องค้นหาสิ่งที่มนุษย์ใช้แสดงความรู้สึกต่างๆเมื่อเวลาอยู่ในภาวะที่อึดอัด ซึ่งข้าพเจ้าได้เลือกใช้การหายใจของมนุษย์ สิ่งนี้เป็นตัวบ่งบอกถึงการมีชีวิตอยู่ในภาวะที่ปกติและไม่ปกติได้ชัดเจน และสอดคล้องกับพุทธปรัชญาในการมีชีวิตอยู่อย่างมีสติ ในส่วนการดำเนินงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจจากความรู้สึกและสร้างขึ้นมาเป็นวิดีโอขนาดสั้น เพื่อให้เห็นทิศทางทางด้านอารมณ์เคลื่อนไหวและความรู้สึกอย่างชัดเจน และสิ่งนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้ทดลองเทคนิคใหม่ๆ ซึ่งบางครั้งสามารถสร้างความรู้สึกได้ดีขึ้น ภาพร่างต่างๆจึงมีความคล้ายคลึงกับงานจริง และบางชิ้นนั้นสามารถดึงมาใช้กับงานจริงได้เลย

ผลงานชุดที่ 1 (ภาคเรียนที่ 1)

ผลงานศิลปะชุดนี้ของข้าพเจ้าต้องการเน้นถึงภาวะของการเคลื่อนไหวที่ขาดความอิสระ ถูกภาวะจากสังคมกระทำจนทำให้การเคลื่อนไหวผิดไปจากปกติ การทำภาพให้ซ้ำมากจนเสมือนเป็นภาพนิ่ง แต่ยังขยับอยู่ตลอดเวลาแสดงให้เห็นถึงบรรดามโนทัศน์ของมนุษย์ ซึ่งสิ่งที่มากระทำเป็นสิ่งที่เรามองไม่เห็นและมีผลกระทบต่อเราอยู่ตลอดเวลา การเคลื่อนไหวที่มีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละช่อง แสดงให้เห็นถึงพื้นที่ของมนุษย์ที่แตกต่างกัน แต่มีความสัมพันธ์กัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชุดที่ 2 (ภาคเรียนที่ 1)

ศิลปะชุดนี้ข้าพเจ้าได้มองเข้าไปในตัวของมนุษย์ซึ่งมีอวัยวะต่างๆ ซึ่งข้าพเจ้าได้เลือกใช้อวัยวะที่บ่งบอกถึงสภาวะของการหายใจ เนื่องจากการหายใจเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงสภาวะความอึดอัดของมนุษย์และสามารถรู้สึกร่วมได้ดี โดยใช้การเปลี่ยนแปลงความหมายของอวัยวะ การหายใจเข้า-ออกที่สื่อถึงการมีชีวิต ซึ่งเมื่อใช้การซ้ำและกำหนดขอบเขตของงานให้เป็นกรอบเพื่อแทนความหมายของสังคม ก็จะรู้สึกได้ถึงความอึดอัด ประกอบกับเสียงการหายใจที่จะทำให้ผู้ชมนั้นรู้สึกตามได้ทันที

ผลงานชุดที่ 3 (ภาคเรียนที่ 1)

ข้าพเจ้าได้มีความสนใจในการจำกัดพื้นที่โดยใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมมากขึ้น และเน้นให้เห็นถึงความ เป็นมนุษย์มากขึ้น โดยการ ใช้รูปทรงของมนุษย์ซึ่งถูกจำกัดพื้นที่ให้อยู่ในพื้นที่ๆหนึ่ง โดยให้รูปทรงนั้น ได้มีการขยับเข้าหากัน และส่อแยกออกจากกันซึ่งบ่งบอกในเรื่องของการหายใจ ส่วนบางชิ้นได้เกิดเป็นรูปทรงที่แปลกประหลาด ซึ่งเป็นภาวะที่สร้างขึ้นเพื่อต้องการให้เห็นถึงสภาวะของความอึดอัดได้อย่างชัดเจน

ภาพร่างขั้นที่ 1

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้แสดงสภาวะที่มนุษย์เมืองต้องเผชิญ โดยการใช้การแสดงอารมณ์บนใบหน้าของมนุษย์ที่ถูกอัดอยู่กับกระจกแผ่นเรียบซึ่งเป็นตัวแทนของสังคม ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวที่รู้สึกอึดอัด และพยายามที่จะหนีออกมาจากสภาวะดังกล่าว

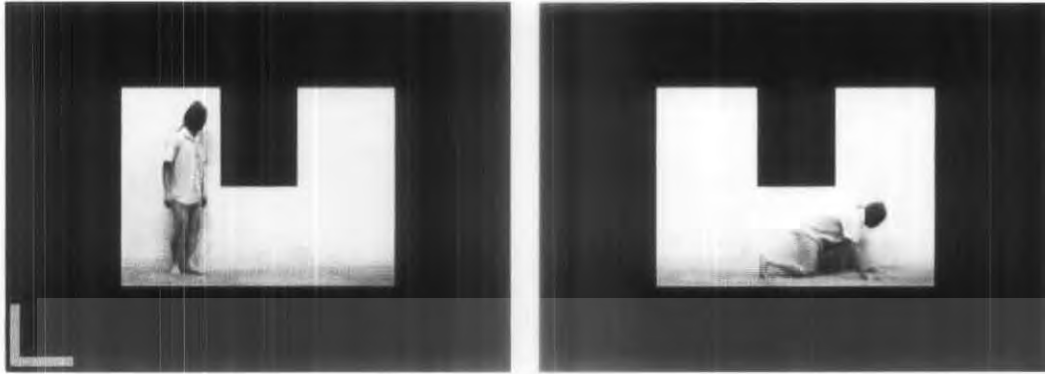

ภาพร่างขั้นที่ 2

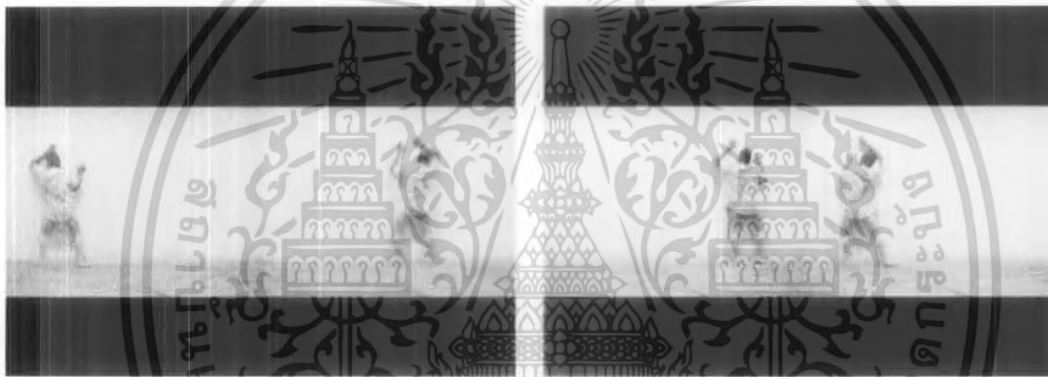
ข้าพเจ้าได้มองเห็นและเจาะลงไปในความเป็นสังคมเมืองมากขึ้น ซึ่งเป็นสังคมของการแข่งขันและไม่หยุดนิ่งทำให้พื้นที่ต่างๆล้วนถูกจำกัด ข้าพเจ้าจึงนำรูปทรงสี่เหลี่ยมที่แทนค่าของการจำกัดพื้นที่มาใช้ โดยมีการเคลื่อนไหวเข้า-ออก ซึ่งเป็นการสื่อถึงระบบการหายใจ และเมื่อนำภาพมาซ้อนกันจะเกิดมุมมองใหม่ซึ่งคล้ายกับกลไกที่กำลังทำงาน เสียงลมหายใจที่นำมาทับซ้อนกันจนเกิดเป็นเสียงใหม่คล้ายเครื่องจักรกลที่กำลังทำงานอย่างไม่หยุดนิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาพร่างคนที่ 3.1

ภาพร่างคนที่ 3.2

งานชุดนี้ข้าพเจ้าต้องการให้ผู้ชมรู้สึกถึงความแตกต่างของพื้นที่ โดยในขั้นแรกได้ปรับความเร็ว-ช้า สลับกัน ซึ่งเป็นการย้ายจากพื้นที่หนึ่งไปยังอีกพื้นที่หนึ่ง โดยให้คนนั้นอยู่ในพื้นที่ๆ หนึ่งที่ได้จำกัดเอาไว้ และได้ใช้การเคลื่อนไหวที่เร็วแบบผิดปกติ ซึ่งระหว่างการย้ายนั้นข้าพเจ้าได้ใช้การเคลื่อนไหวที่ช้าลง แสดงให้เห็นถึงความไม่คล่องตัวในการเคลื่อนที่ในสังคมเมือง ส่วนในขั้นที่ 2 เป็นการใช้เทคนิคในการตัดต่อ โดยให้คน 2 คนที่อยู่คนละด้านนั้น เคลื่อนที่เข้าหากัน และรวมตัวกันจนหายไป ซึ่งต้องการให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมที่ว่างเปล่าแต่เกิดการกระทำกับเราอยู่ตลอดเวลา

78209

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้สร้างพื้นที่ของมนุษย์โดยการให้พื้นที่ต่าง ๆ นั้นแคบและเมื่อเกิดการเคลื่อนไหวก็จะทำให้มนุษย์นั้นเคลื่อนที่เข้าหากันเหมือนกำลังถูกบีบ และหายไปในที่สุด งานชุดนี้ได้ใช้เสียงเข้ามาสร้างความรู้สึก โดยใช้เสียงจากทรวงหายใจของมนุษย์ซึ่งเมื่อมนุษย์เข้าใกล้กันมากเท่าไรหรือเสียงหายใจก็จะยิ่งเร็วขึ้น

ภาพร่างชั้นที่ 5

ข้าพเจ้าได้มองงานชิ้นนี้แบบเป็นองค์รวม มองสังคมเป็นเสมือนจุดบนโลก โดยที่โลกก็เป็นเป็นเพียงจุดๆหนึ่งบนจักรวาลเช่นกัน ข้าพเจ้าจึงได้มองสังคมของมนุษย์เป็นเสมือนเชื้อโรคซึ่งมีกระจุกกระจายอยู่ทั่วโลก โดยการใช้รูปร่างของมนุษย์บางส่วนมาจัดการจนเกิดภาพที่คล้ายเชื้อโรค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างงาน

ข้าพเจ้าได้ดำเนินงานโดยได้ใช้ที่พักของข้าพเจ้าเป็นสถานที่ถ่ายทั้งหมด ข้าพเจ้าใช้การถ่ายภาพตัวข้าพเจ้าเอง โดยตั้งกล้องไว้หลังจากนั้นข้าพเจ้าได้ถ่ายภาพตัวข้าพเจ้าทำอริยาบทต่างๆซึ่งข้าพเจ้าได้วางแผนท่าทางต่างๆให้อยู่ในมุมและระยะที่พอดี รวมทั้งการจัดแสงซึ่งมีผลต่อภาพที่จะออกมา ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคในการตัดต่อเพื่อให้ภาพออกมาเหนือจริงและรู้สึกได้ถึงสภาวะที่อึดอัด

ส่วนของวัตถุศิลปะของข้าพเจ้าแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือส่วนที่เป็นวัสดุสำเร็จรูปและส่วนที่สร้างขึ้นใหม่ ส่วนที่เป็นวัสดุสำเร็จรูปนั้นข้าพเจ้าได้นำลำโพงเข้ามาใช้เพื่อให้สอดคล้องกับเสียงหายใจและจำนวนมนุษย์ที่ปรากฏขึ้นในงานซึ่งมีความสัมพันธ์กัน โดยลำโพงจะสร้างความรู้สึกให้ชัดเจนมากขึ้น ส่วนวัตถุที่สร้างขึ้นมานั้นมี 2 ชั้น ชั้นแรกเป็นเฟรมขนาดใหญ่ 2 ชั้นต่อกัน และทำมุมเพื่อให้ผู้ชมรู้สึกถึงการถูกบีบ โดยเฟรมนี้ได้สร้างพื้นที่ๆจำกัดให้แก่ผู้ชม ทำให้ผู้ชมเข้าถึงสภาวะที่สื่อออกไปได้ง่ายขึ้น ชั้นสุดท้ายเป็นวัสดุที่ทำจากไม้มาต่อกันเป็นชั้นๆคล้ายบันไดมี 4 ด้านสร้างขึ้นมาเพื่อรองรับผลงานชั้นที่ 2 ซึ่งจะแสดงอยู่ตรงกลาง ผู้ชมสามารถเดินขึ้นไปดูได้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานชิ้นที่ 1

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

รูปทรง(Forms)

ข้าพเจ้าได้ใช้ใบหน้าคนในกรรสีฮอร์ณ ซึ่งรูปร่างนั้นจะเปลี่ยนไปไม่คงที่ตามแต่ว่าจะถูกบีบอัดกับกระจกอย่างไร แต่รูปร่างของชิ้นงานทั้งหมดจะถูกจำกัดให้อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมซึ่งเป็นรูปร่างที่คงที่และแสดงถึงความเป็นสังคมได้เป็นอย่างดี

สี(Color)

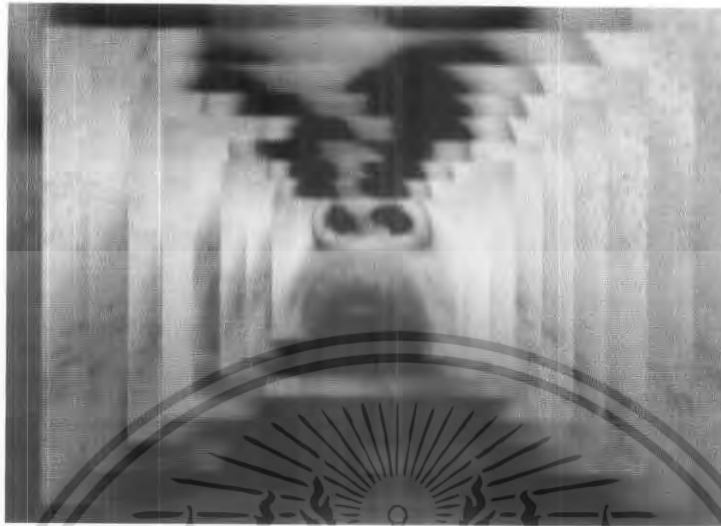
งานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ใช้โทนสีคนจริง เพื่อให้เห็นถึงสีหน้าและอารมณ์ต่างๆที่โดนบีบอัดอยู่ โดยจะแสดงออกมา โดยข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคให้สีที่ออกมามีความชัดเจนมากขึ้นกว่าเดิมเพื่อให้ผู้ชมได้รู้สึกถึงสภาวะอัดอัดได้อย่างชัดเจน

พื้นที่ว่าง(Space)

แทบไม่มีที่ว่างเกิดขึ้นในงานเนื่องจากหน้าคนที่ถูกบีบเข้ามาจนเกือบเต็มพื้นที่ของกรอบ ซึ่งทำให้รู้สึกถึงความอัดอัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

รูปทรง(Form)

ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงมาจากอวัยวะที่แสดงถึงการหายใจ ซึ่งการหายใจนั้นสามารถบอกถึงสภาวะความอึดอัดของมนุษย์ได้ โดยใช้ภาพพระห้วงขมุกและปากที่กำลังหายใจอยู่ และถูกควบคุมอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยม ภาพปากและจมูกจะมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ข้าพเจ้าได้นำภาพมาซ้อนกันซึ่งภาพที่นำมาซ้อนจะทำให้มีขนาดเล็กลงเรื่อยๆ ด้ระยะหนึ่งและจะกลับมาใหญ่เหมือนเดิม ซึ่งจะมีการเคลื่อนไหวกลับ ไปกลับมาอย่างนี้ตลอด เหมือนภาวะเข้า-ออกของการหายใจ และเมื่อภาพซ้อนกันจะได้ภาพที่เหมือนเครื่องจักรกำลังทำงานอยู่

สี(Color)

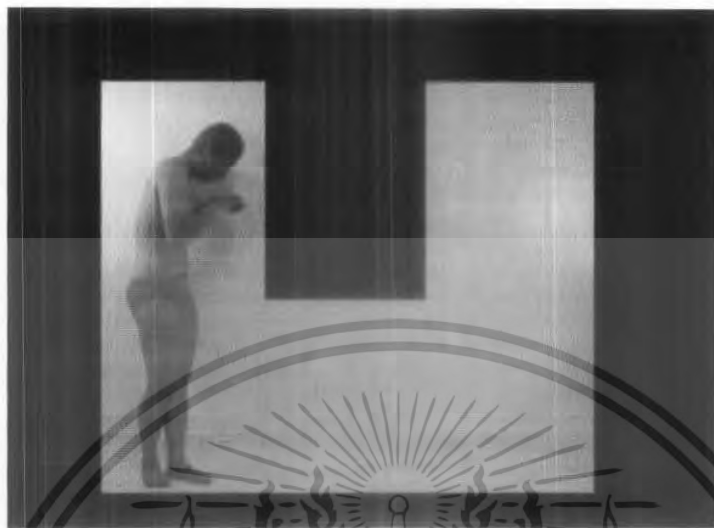
ผลงานชิ้นนี้ได้ใช้เทคนิคสีขาวดำซึ่งมีแสงเงาอย่างชัดเจนเพื่อบ่งบอกถึงสภาวะความอึดอัดและแสดงถึงอีกด้านของสังคมเมืองที่ไร้สีสัน และต้องอยู่ในกรอบตลอดเวลา

พื้นที่ว่าง(Space)

งานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้สร้างพื้นที่ว่างเป็นช่วงๆทั้งในด้านภาพและเสียงซึ่งพื้นที่ว่างที่ว่างนั้นมีใช้เป็นที่สีขาวแต่อย่างใด แต่เป็นช่วงจังหวะของการหายใจเพื่อให้ผู้ชมได้มีความรู้สึกที่อึดอัดตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

รูปทรง(Forms)

ใช้รูปทรงของคนเข้ามาทำกิจกรรมประจำวันซึ่งเห็นกันได้ทั่วไป โดยการจำกัดพื้นที่ซึ่งใช้รูปร่างของการจำกัดด้วยกรอบสี่เหลี่ยม โดยให้รูปทรงคนนั้นปรับไปตามกรอบสี่เหลี่ยมที่ได้วางเอาไว้

สี(Color)

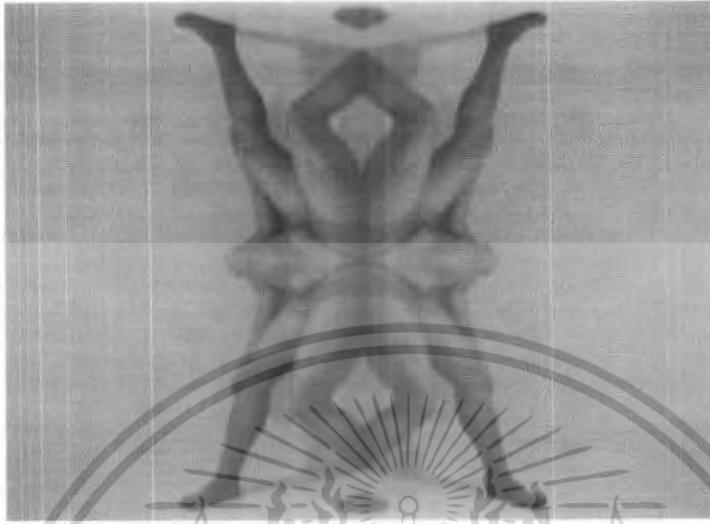
ใช้สีขาวดำโดยสีด้านนอกกรอบสี่เหลี่ยมจะ ใช้สีดำเพื่อให้ตัดกับตัวกรอบอย่างชัดเจน เพื่อให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของคนที่ชัดเจนและเป็นไปตามพื้นที่ๆ ได้จัดเตรียมไว้

พื้นที่ว่าง(Space)

งานชิ้นนี้มีพื้นที่ว่างเกิดขึ้นตลอดทั้งชิ้นงาน เนื่องจากพื้นที่ว่างเป็นปัจจัยหลักของงานที่จะบ่งบอกถึงสภาวะของมนุษย์ที่ต้องการหาความสมดุลของพื้นที่อยู่ตลอด โดยพื้นที่ว่างจะถ่ายทอดไปมาตามแต่ตัวมนุษย์ในงานจะเป็นผู้กำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชั้นที่ 4

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

รูปทรง(Form)

ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงของมนุษย์ที่กำลังดิ้นรน และพยายามหนีอะไรบางอย่าง โดยใช้เทคนิคในการทำให้รูปร่างเข้าหากันและกลืนหายไปในตัวลวดระหวางที่กำลังเข้าหากันนั้น จะมีรูปร่างใหม่เกิดขึ้นเป็นรูปร่างที่แปลกประหลาดและน่าสนใจ คล้ายกับสิ่งมีชีวิตนอกโลก ซึ่งรูปร่างเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงสภาวะที่มนุษย์โดนบีบอัดจากอะไรบางอย่างที่มองไม่เห็นรอบๆตัว

สี(Color)

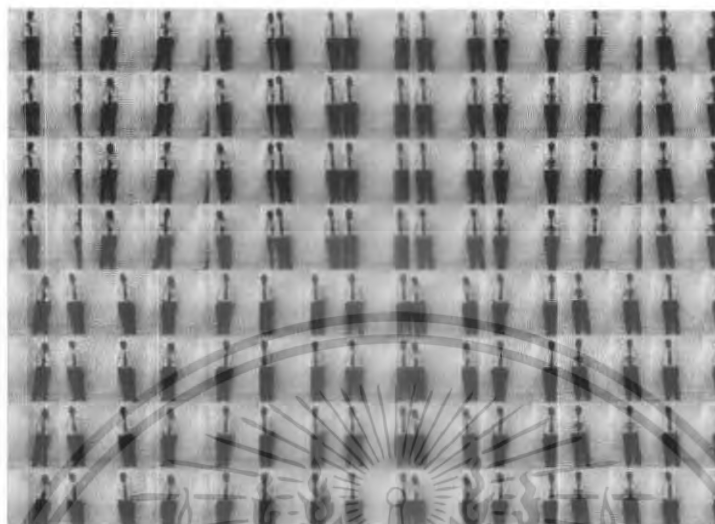
ข้าพเจ้ายังคงใช้สีขาวดำ ซึ่งนอกจากที่ได้กล่าวมาแล้วในชั้นแรก ชั้นนี้ยังทำให้เห็นถึงกลิ่นเนื้อและความเป็นมนุษย์ได้ชัดเจนขึ้น

พื้นที่ว่าง(Space)

งานนี้ใช้พื้นที่ว่างแทนสิ่งที่อยู่รอบๆตัวของมนุษย์ในสังคมเมืองซึ่งเสมือนเป็นที่ว่างเปล่า แต่มีผลกับตัวมนุษย์โดยตรง ซึ่งพื้นที่ว่างจะอยู่ทั่วทั้งงานแต่ก็ยังอยู่ในกรอบ ซึ่งเป็นตัวแทนของสังคมเมืองที่ข้าพเจ้าได้สร้างขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 5

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

รูปทรง(Forms)

ใช้รูปทรงมนุษย์โดยนำการซ้ำทำให้เกิดความรู้สึก โดยรูปทรงนั้นจะเป็นรูปทรงของมนุษย์ที่มีท่าทางที่คล้ายกัน โดยรูปทรงเล็กๆต่างๆนั้นเมื่อมารวมตัวกันจะทำให้เกิดรูปทรงอีก รูปทรงหนึ่งที่มีผลต่อความรู้สึก ซึ่งเมื่อรูปทรงมนุษย์ทั้งหมดออกมาพร้อมกัน จะทำให้พื้นที่ดูแน่น และทำให้เกิดความรู้สึกที่อึดอัด

สี(Color)

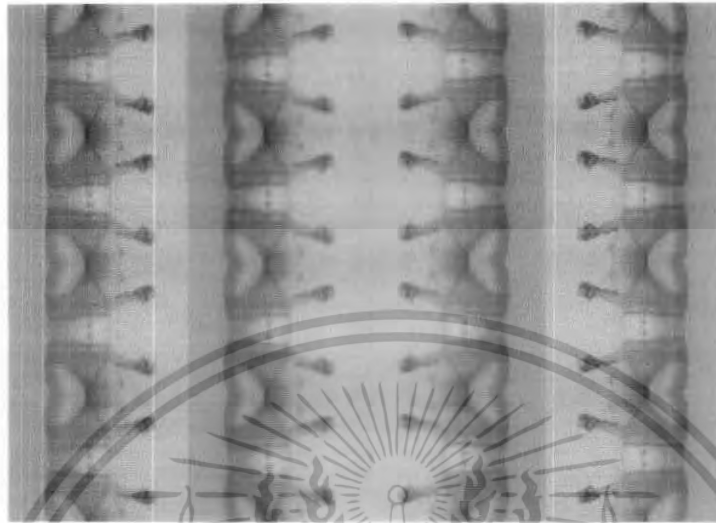
สีขาวดำบ่งบอกถึงความอึดอัดได้เป็นอย่างดี และเป็นสีที่ตัดกันอย่างชัดเจน ทำให้แม้รูปทรงจะเล็กแต่ก็สามารถบอกถึงความเป็นมนุษย์ได้ถึง

พื้นที่ว่าง(Space)

ใช้พื้นที่ๆต่างกันไปในแต่ละเวลาซึ่งเมื่อพื้นที่เต็มการเคลื่อนไหวก็จะช้าลงตาม เมื่อมีพื้นที่เกิดขึ้นการเคลื่อนไหวก็จะกลับสู่สภาพปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 6

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

รูปทรง(Form)

ข้าพเจ้าใช้รูปทรงมนุษย์เข้ามาบีบกันจนแทบจะไม่ได้เห็นถึงความเป็นมนุษย์อยู่ และทำให้เกิดรูปร่างที่น่าสนใจคล้ายเชื้อโรค ซึ่งบ่งบอกถึงมนุษย์ที่มีเป็นจำนวนมาก และอาศัยอยู่รวมกันอย่างหนาแน่น

สี(Color)

เป็นการใช้สีขาวดำเกือบตลอดทั้งโครงการ เนื่องจากเป็นสีที่ชัดเจนทั้งในเชิงรูปธรรมและนามธรรม สามารถบ่งบอกถึงภาวะที่รู้สึกอึดอัด และ ตัดกันให้เห็นกายภาพของมนุษย์ได้ชัดเจน

พื้นที่ว่าง(Space)

พื้นที่ว่างเกิดขึ้นอยู่ตลอด ซึ่งรูปร่างที่เกิดขึ้นเป็นตัวที่สร้างพื้นที่ว่างขึ้นมา โดยพื้นที่ว่างที่เกิดขึ้นต่างมีรูปร่างที่น่าสนใจ และดูเป็นจังหวะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

1.ความกลมกลืน(Harmony)

ตัวงานของข้าพเจ้าเกิดความกลมกลืนด้วยการใช้สีและรูปทรงโดยสีที่ใช้นั้นได้เลือกใช้เทคนิคการทำภาพสีขาว-ดำซึ่งทำให้เกิดเงาขึ้น อีกทั้งการวาง โครงสีโดยรวมของงานทั้งหมดให้เป็นสีที่หม่นหมองเพื่อเหมาะสมกับรูปแบบของตัวงาน ส่วนรูปทรงต่างๆ ได้ใช้รูปทรงที่มาจากมนุษย์เกือบทั้งหมด จึงทำให้เกิดความกลมกลืนกัน

2.ความหลากหลาย(Variety)

ข้าพเจ้าใช้รูปแบบการสื่อที่หลากหลาย ใช้การจัดวางโดยได้นำวัสดุสำเร็จมาใช้ผสมผสานกับงานวิดีโอ อาร์ตซึ่งเป็นภาพเคลื่อนไหว นอกจากนี้ยังมีวัตถุที่นำมาในลักษณะ3มิติ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดมิติที่หลากหลายในตัวผลงาน และทำให้งานมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

3.ความสมดุล(Balance)

ในงานชุดนี้เกิดความสมดุลทั้งด้านภาพและเสียง ซึ่งภาพนั้นข้าพเจ้าได้ใช้กรอบเป็นตัวกำหนดถึงความสมดุล ประกอบกับภาพวิดีโอที่สร้างความสมดุลขึ้นจากตัวเทคนิคที่ข้าพเจ้าได้ใช้ทางด้านเสียงนั้น ได้สร้างความสมดุลของจังหวะการหายใจเข้า-ออก ซึ่งเป็นตัวเชื่อมระหว่างภาพกับผู้ชมให้มีความรู้สึกร่วมกัน

4.สัดส่วน(Proportion)

สัดส่วนของงานมีทั้งเท่าจริงและเกินจริง โดยส่วนใหญ่จะเป็นสัดส่วนที่เล็กหรือใหญ่ผิดปกติ เนื่องจากต้องการให้ภาพนั้นแสดงการโต้ตอบกับความรู้สึกของคนดู

5.ความโดดเด่น(Dominance)

เสียงลมหายใจเข้าออกเป็นสิ่งที่โดดเด่นและเห็นได้ชัดเจนในตัวงาน เนื่องจากแสดงถึงการมีชีวิต ซึ่งผู้ชมจะได้ยินเสียงเหล่านี้ตลอดการชมงาน เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมไปกับงานของข้าพเจ้า

6.ความเคลื่อนไหว(Movement)

งานชุดนี้ของข้าพเจ้าได้ใช้การเคลื่อนไหวผิดไปจากธรรมชาติ เนื่องจากแสดงถึงภาวะที่อึดอัดและขาดความอิสระได้ชัดเจน โดยการใช้เทคนิคให้เคลื่อนไหวช้า-เร็วไปจากเดิม เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกร่วมได้มากที่สุด

บทที่ 5

สรุป

สภาวะที่กดดัน และแข่งขันในปัจจุบัน โครงสร้างทางสังคมที่เหมือนเป็นตัวแปรให้เราต้องอยู่ในกรอบของสิ่งมนุษย์ได้สร้างขึ้น พื้นที่ต่างๆ ที่ดูแคบลงตามปัจจัยต่างๆ ของสิ่งรอบด้าน ทุกอย่างล้วนเกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กัน

ข้าพเจ้าได้ใช้การนำเสนอวิธี โออาร์ตที่สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ขึ้นผนวกกับอารมณ์ความรู้สึกจากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้พบเจอในการทำงานแต่ละชิ้นข้าพเจ้าต้องทดลองเทคนิค และการเรียนรู้สิ่งใหม่จากการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงกระบวนการทางความคิดและการแก้ไขปัญหาในงานศิลปะอย่างถูกต้อง ผลงานทั้งหมดของข้าพเจ้าจึงสร้างความรู้สึกและความประทับใจ รวมทั้งการมองเห็นมุมมองที่แปลกใหม่ ในการก้าวต่อไปพร้อมกับโลกที่หมุนไม่หยุดและเร็วขึ้นเรื่อยๆ ในปัจจุบันจนถึงอนาคต

บรรณานุกรม

<http://www.robertlongo.com/>

<http://www.billviola.com/biograph.html>

<http://www.fineart.cmu.ac.th>

<http://www.midnighttuniv.org>

<http://www.dopa.qo.th>

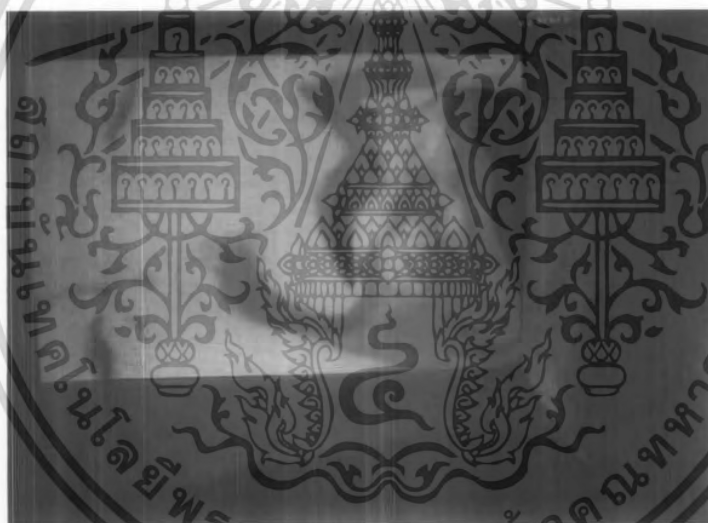
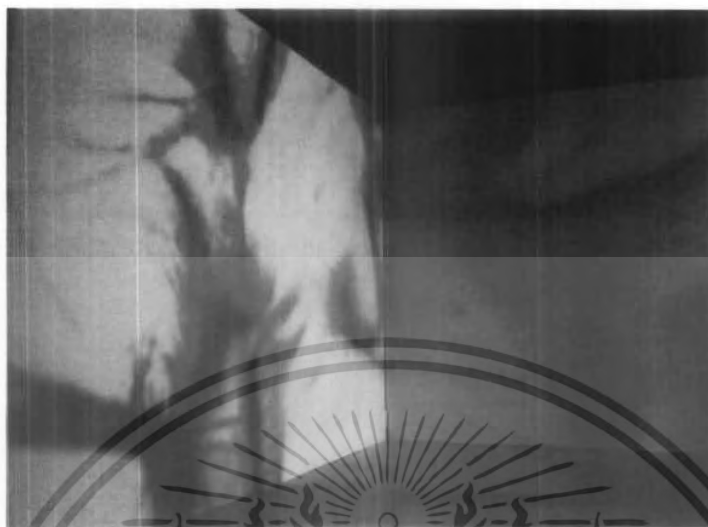

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

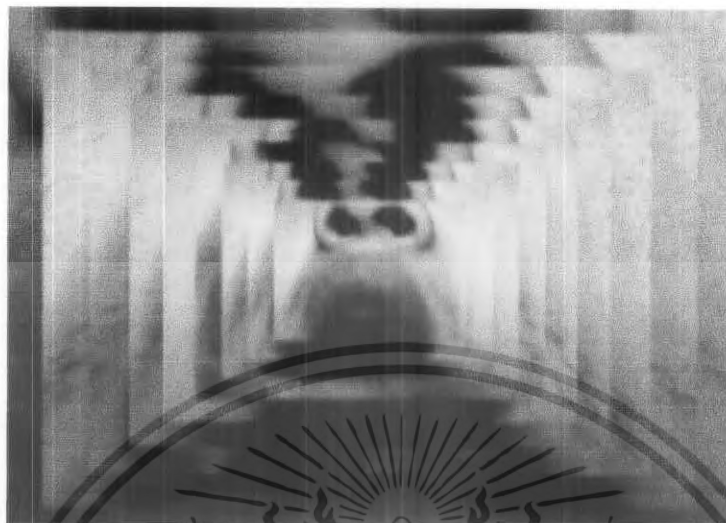
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

เทคนิค DVD PAL, sound , colour , loop technic

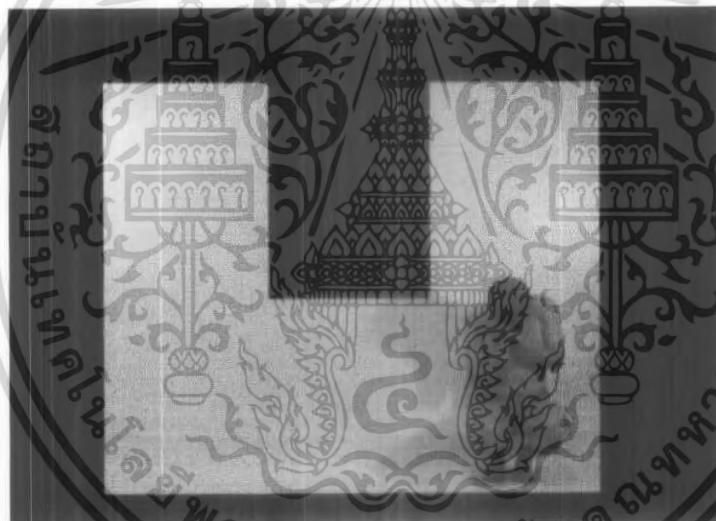
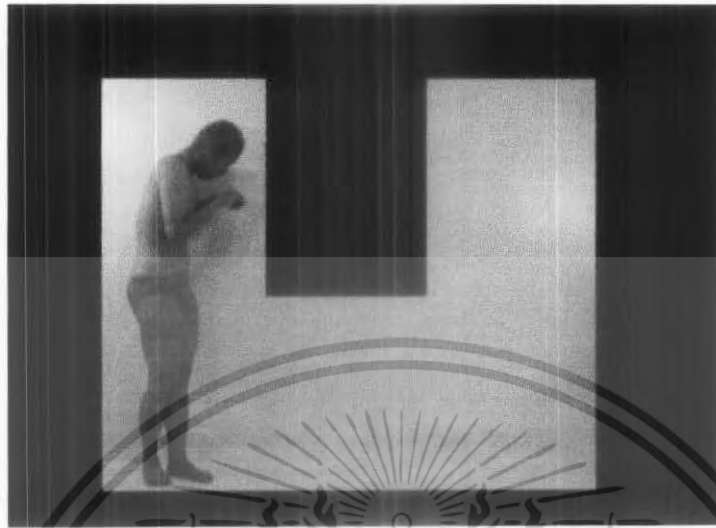
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

เทคนิค DVD PAL, sound , black & white , loop technic

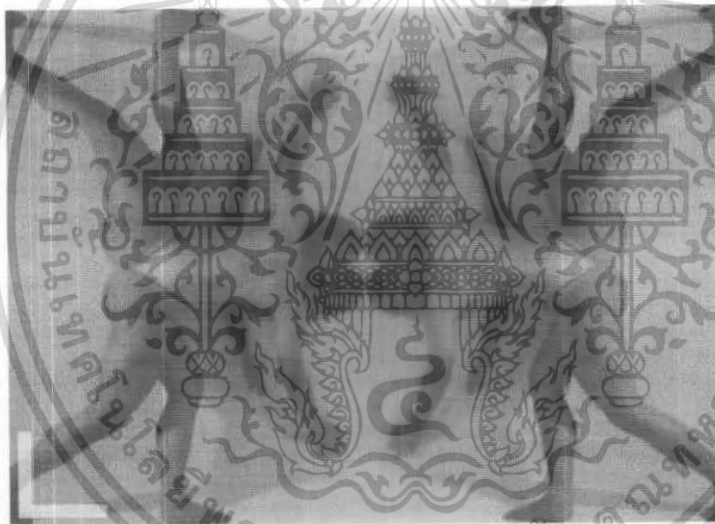
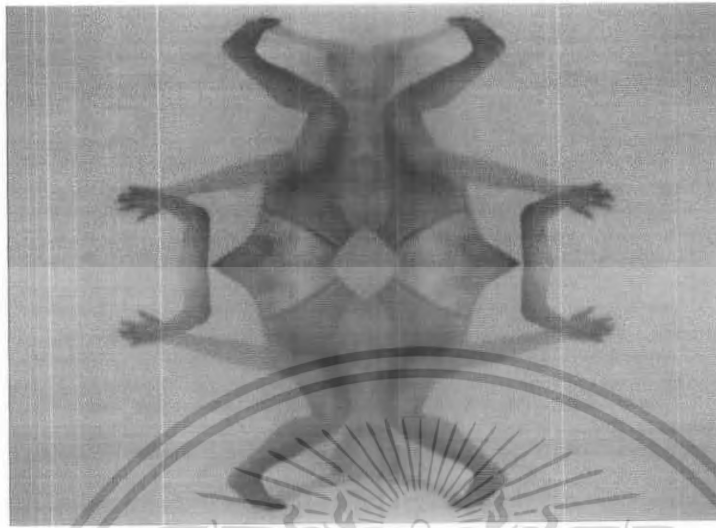
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

เทคนิค DVD PAL, no sound , black & white , loop technic

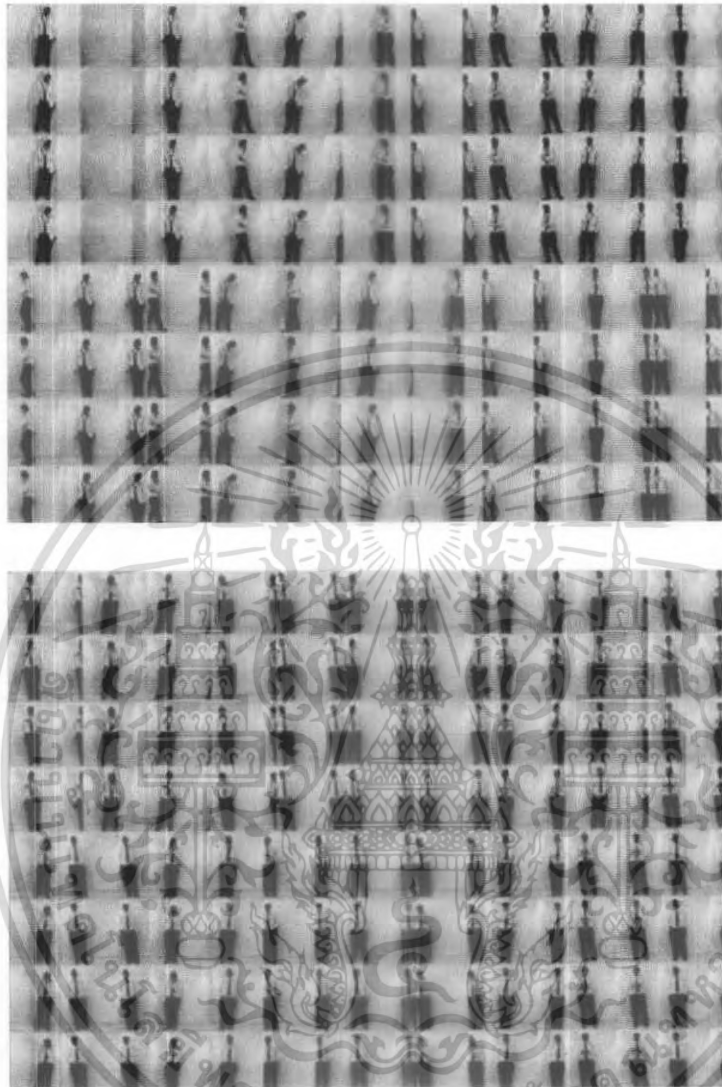
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4

เทคนิค DVD PAL, sound , black & white , 10.50 minutes

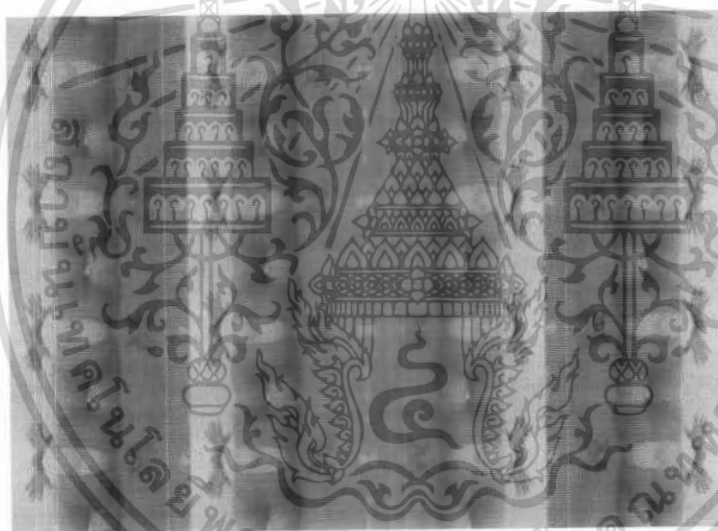
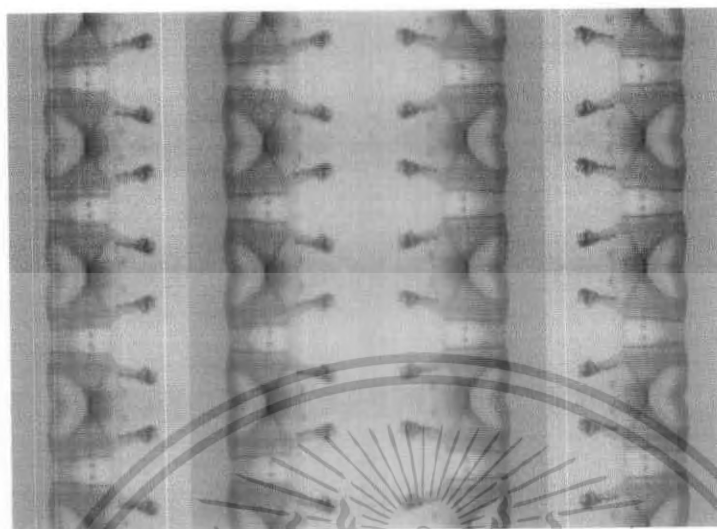
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 5

เทคนิค DVD PAL, no sound , colour , 10.08 minutes

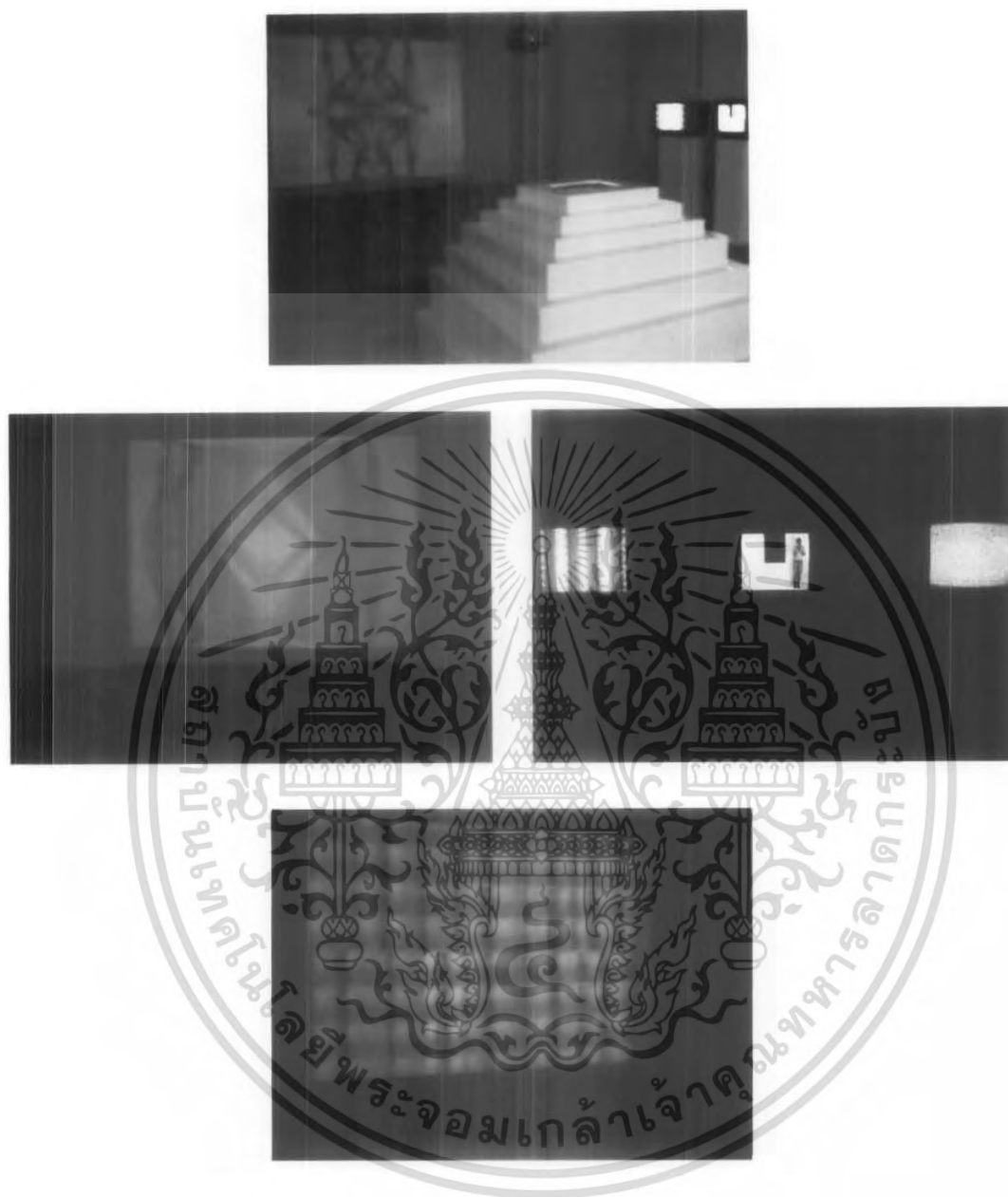
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 6

เทคนิค DVD PAL, no sound , black & white, 14.47 minutes

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Installation views

การจัดวางทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นาย ชีรวัฒน์ เมษะสิทธิวิทย์
 เกิด 11 กันยายน 2527
 ที่อยู่ 923/33ก. ถนนเอกชัย ตำบล มหาชัย อำเภอ เมืองฯ จังหวัดสมุทรสาคร 74000

การศึกษา

- โรงเรียนอนุบาลสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร
- โรงเรียนหอแซฟฟูปัญมณี จังหวัดนครปฐม
- โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร
- ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- งาน Miniart ณ Hofart gallery
- งาน Mini Sculpture ณ ดิโกทิสโก้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้